

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola V. Gregorii Papae I. Ad Brvnichildem Reginam Francorvm. Pallium
Syagrio episcopo concedit. De sacris ordinibus praemio vel gratia non
conferendis, & ne ex laicis repente fiant episcopi. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

AD BRVNICHILDEM REGINAM FRANCORVM.

Pallium Syagrio episcopo concedit. De sacris ordinibus præmio vel gratia non conferendis, & ne ex laicis repente fiant episcopi. Laudat eius erga Augustinum caritatem, hortaturque ut schismaticos ad concordiam reuocare, atque idololatriæ reliquias, & alia in regno suo vitia coercere studeat, & de codice transmissio.

Gregorius Brunichildæ reginæ Francorum.

QVANTA in omnipotentis Dei timore excellentiæ vestræ mens soliditate firmata sit, inter alia bona quæ agitis, etiam in sacerdotum eius laudabiliter dilectione monstratis: & magna nobis sit de Christianitate vestra lætitia, quoniam quos venerantes ut famulos reuera Christi diligitis, augere honoribus studetis. Decet enim vos, excellentissima filia, decet tales existere, ut subiectæ possitis esse Dominatori. In eo enim regnum potestatis vestræ & subiectis gentibus confirmatis, in quo timori omnipotentis Domini mentis colla subiicitis: & unde vosmetipsas seruitio Creatoris subiicitis, inde vobis vestros subditos ad seruitium deuotius obligatis. Susceptis itaque epistolis vestris, valde nobis excellentiæ vestræ studium placuisse signamus, atque fratri & coepiscopo nostro Syagrio pallium dirigere secundum postulationem vestram volumus. Propter quod & serenissimi domni imperatoris, quantum nobis diaconus noster, qui apud eum responsa ecclesiæ faciebat, innotuit, prona voluntas est, & concedi hoc omnino desiderat. Atque multa de prædicto fratre nostro tam vobis, quam etiam aliis testificantibus, ad nos bona perlata sunt, maxime vitam eius Ioanne regionario ad nos remeante cognouimus. Et quid in fratre nostro Augustino fecerit audientes, Redemptorem nostrum benedicimus, quia eum sacerdotis nomen etiam operibus implere sentimus. Sed res plurimæ restiterunt, quæ nos hoc interim facere minime permiserunt. Primum siquidem quia is qui pallium ipsum venerat accepturus, schismaticorum errore tenetur implicatus. Deinde quod non id ex vestra petitione, sed ex nobis transmissum voluistis

Grat. dist.

100. cap. 2.

Anselm. l. 6.

cap. 91.

intelligi. Extra hoc autē, quia nec is qui eo uti desiderat directā ad nos hoc sibi largiri speciali petitione poposcerat, & tantam causam nullo modo præbere sine eius postulatione debuimus; maxime quia & prisca consuetudo obtinuit, ut honor pallii nisi exigentibus causarum meritis, & fortiter postulanti dari non debeat. Nos tamen, ne vestra excellentiæ desiderium sub prætextu cuiusquam excusationis forsitan videremur velle differre, dilectissimo filio nostro Candido presbytero pallium præuidimus dirigendū, iniungentes ei, ut vice nostra congrua id debeat observatione tribuere. Vnde necesse est, ut ex opere suo superscriptus frater & coepiscopus noster Syagrius, facta cum aliquātis episcopis suis petitione hoc sperare, atque eam prædicto debeat dare presbytero; quatenus digne eiusdem pallii usum cum Dei gratia valeat adipisci. Vt ergo hæc vobis cura ante oculos Creatoris nostri in fructu sit, Christianitatis vestra sollicitudo diligenter inuigilet, & nullum, qui sub regno vestro est, ad sacrum ordinem ex datione pecuniæ, vel quarumlibet patrociniū personarum, seu proximitatis iure patiatur accedere; sed ille ad episcopatus, vel alterius sacri ordinis officium eligatur, quem dignum & vita & mores ostenderint; ne si, quod non optamus, honor venalis fuerit sacerdotii, simoniaca in illis partibus hæresis, quæ prima in ecclesia prodiit, & Petri sententia est damnata, consurgat, & regni vestri, quod absit, vires imminuat. Nam graue omnino, & ultra quam dici potest, facinus est, Spiritum sanctum, qui omnia redemit, venundari. Sed & hoc curæ vobis sit, ut quia, sicut nostis, neophytum egregius prædicator ad sacerdotii regimen omnino vetat accedere, nullum ex laico patiamini episcopum consecrari. Nam qualis magister erit, qui discipulus non fuit? aut quemadmodum ducatum gregi dominico præbeat, qui disciplinæ pastoris subditus ante non fuerit? Si cuius ergo talis vita conspiceretur, ut ad hunc dignus sit ordinem promoueri, prius ministerio debet ecclesiæ deferuire; quatenus longæ exercitationis usu videat quod imitetur, & discat quod doceat: ne forte onus regiminis conuersionis nouitas non ferat, & ruinæ occasio de prouectus immaturitate consurgat. Qualiter autem se excellentia vestra erga fratrem & coepiscopum nostrum Augusti-

Ioan. diac.
lib. 3. c. 5.

Iuo parte 5.
cap. 90.

Concil. Tom. 13.

Eccc ij

num exhibuerit, quantamque illi sibi Deo aspirante caritatem impenderit, diuerforum fidelium relatione cognouimus; pro qua gratias referentes, diuinæ potentia misericordiam deprecamur, vt & hic vos sua protectione custodiat, & sicut inter homines, ita quoque & post multorum annorum tempora in æterna faciat vita regnare. Præterea hos quos ab vnitæ ecclesiæ schismaticorum error dissociat, ad vnitatem pro vestra mercede studeat reuocare concordia. Nam non ob aliud in ignorantia suâ hætenus cæcitate voluuntur, nisi vt ecclesiasticam fugiant disciplinam, & peruerse habeant, vt voluerint, viuendi licentiam; quia nec quid defendant, nec quid sequantur intelligunt. Nos autem Calchedonensem Synodum, de qua illi sibi pestiferæ nebulas excusationis assumunt, per omnia veneramur & sequimur; & si quis de fide eius minuere aut addere aliquid præsumpserit, anathematizamus. Sed ita illos erroris labes imbibit, vt ignorantia suâ credentes vniuersam ecclesiam, atque omnes quatuor patriarchas, non ratione, sed malitiosa mente tantummodo refugiant; ita vt is qui ad nos a vestra excellentia missus est, cum quæreretur a nobis cur ab vniuersali ecclesia separatus existeret, se ignorare professus sit. Sed neque quid diceret, neque quid aliud audiret, valuit scire. Hoc quoque pariter hortamur, vt & ceteros subiectos vestros sub disciplina debeat moderacione restringere, vt idolis non immolent, cultores arborum non existant, de animalium capitibus sacrificia sacrilega non exhibeant; quia peruenit ad nos quod multi Christianorum & ad ecclesias occurrant, & quod dici nefas est, a culturis demonum non abscedant. Quoniam vero omnino Deo nostro hæc displicent, & diuinas mentes non possidet; prouidete vt ab his debeant illicitis salubriter coerceri; ne, quod absit, non eis ad redemptionem, sed pœnam, sacri fiat baptismatis sacramentum. Si quos igitur violentos, si quos adulteros, si quos fures, vel aliis prauis actibus studere cognoscitis, Deum de eorum correctione placare festinate; vt super vos flagellum perfidarum gentium, quod quantum videmus ad multarum nationum vindictam excitatum est, non inducat; ne si, quod non credimus, diuinæ ultionis iracundia sceleratorum fuerit actione commo-

ta, belli pestis interimat quos delinquentes ad reſtitu-
tionis viam Dei præcepta non reuocant. Neceſſe eſt ergo
vt omni ſtudio & oratione aſſidua ad Redemptoris no-
ſtri conuerti miſericordiam feſtinemus, vbi tutus omni-
bus locus eſt, & magna ſecuritas. Nam illic quemquam
ſolide perſiſtentem, nec periculum conterit, nec me-
tus exagitat. Codicem vero, ſicut ſcripſiſtis, prædicto di-
lectiſſimo filio noſtro Candido præbytero vobis offe-
rendum transmittimus, quia boni veſtri ſtudii eſſe par-
ticipes feſtinamus. Omnipotens Deus ſua vos protec-
tione cuſtodiat, atque a perfidis gentibus regnum veſtrum
ſui brachii extensione defendat, voſque poſt longa anno-
rum curricula ad gaudia æterna perducatur. Data menſe
Octobri, indiſtione prima.

EPISTOLA VI.
GREGORII PAPÆ I.

AD VENANTIVM EPISCOPVM LVNENSEM.

De monaſterio ſuo conſecrando.

Gregorius Venantio epifcopo Lunenſi.

FRATERNITATIS veſtræ inſinuatione didicimus, quæ
habentur in ſubditis, intra ciuitatem Lunenſem in do-
mo te propria monaſterium ancillarum Dei pro veſtra de-
uotione fundaſſe, quod in honore beati Petri apoſtolorum
principis, & ſanctorum martyrum Ioannis & Pauli, atque
Hermæ & Sebaſtiani deſideras conſecrari. Et ideo, frater
cariffime, ſi nullum corpus ibidem conſtat humatum, da-
ta primitus a fraternitate tua donatione legitima, id eſt,
calicem argenteum vnum habentem vncias ſex, patenam
argenteam habentem libras duas, ſyndones duas, cooper-
torium ſuper altare vnum, lecta ſtrata numero decem, in
æramenis capita viginti, in ferramentis capita triginta, in
ceſpite fundum Faborianum, & lumbricate in integro
conſtitutum in territorio Lunenſi milliario ab vrbe ea-
dem plus minus ſecundo, iuxta fluuium Macram, cum ſer-
uis duobus, id eſt Mauro & Ioanne, & boum parium vn-
decim tantum, geſtiſque municipalibus alligatis prædicti
monaſterii oratorium abſque Miſſis publicis ſolenniter
conſecrabis, & cetera ſecundum morem.

Eccc iij